

جنایتکاران هفت و هشت ثوری و طالبی، با اشغالگران روسی، امریکایی و ناتویی یکجا باید محاکمه شوند!

تاریخ وطن ما به کرات با خیانت ها و جنایات مثنی خود فروخته در برابر زحمتکشان و ناداران جامعه رقم خورده است و وحشت و دمدنشی این ددان وابسته به بیگانگان و حاکم بر سرنوشت مردم ما، با گذشت هر روز عمق و وسعت بیشتر یافته است.

هفت و هشت ثور اوج ستم و جنایتی را مجسم می کند که برخلق و کشور ما رفته است. هفت ثور و به تعقیب آن هشت ثور، روزهایی در تاریخ کشور ما هستند که در این روزها نه تنها عناصر سفاک بر سرنوشت وطن ما حاکم شدند بلکه زمینه ساز افتادن کشور ما از یک اشغال به دامن اشغال دیگر شدند.

کودتاجیان هفت ثور که زمانی بلی گویان درگاه داوودخان بودند، در تسویه حساب خونین با سردارداوود، دم و دستگاه خانوادگی اش را به کام نیستی فرستادند، اما در عین حال صدها هزار هموطن آزاده ما را نیز در پولیگون ها سر به نیست کردند. قتل عام ۱۲۶۰ هموطن ما در کرهاله، به خاک و خون کشیدن قیام ۲۴ حوت هرات و سرکوب خیزش چنداول مشت نمونه خرواری از هزاران مورد قساوت هفت ثوری ها و باداران روسی شان است که هرگز از حافظه خلق ما زوده نخواهد شد و درد جانکاه آن تنها با محاکمه تبهکاران خلقی- پرچی به وسیله توده های ستمدیده افغانستان، اندک التیام خواهد یافت.

هفت ثوری های جنایتکار که ازکشتار خلق ما سیر نشده بودند، چون ددان مست با جهادی های فاشیست، غننامه دیگری به نام هشت ثور در تاریخ کشور ما ثبت کردند. درپیامد همین روز بود که وحوش جهادی بر هست و بود مردم ما خرمستی کردند و آن اندک چیزی هم که از هستی مادی وطن ما باقی بود، به دست هشت ثوری ها و باداران خارجی قرون وسطایی شان به غارت رفت. کابل حمام خون شد و شصت و پنج هزار کابلی در راکت پرانی های حزب اسلامی گلبدین، جمعیت اسلامی ربانی و شورای نظارمسعود و بمباران توسط دوستمی ها و حزب وحدت مزاری به خون غلتیدند. ازیکسو وحشت و بیدادگری هفت ثور برای زمینه سازی لشکرکشی قشون شوروی به افغانستان به راه انداخته شد. جنایتکاران «خلق» - پرچی» زیر نام «سوسیالیزم»، «خلق» و «توده ها»، مردم افغانستان را زیر گیوتین جنایت و وحشت و بربریت بردند و در سرتاسر افغانستان به ظلم، ستم، بیدادگری و شنیع ترین جنایات دست زدند. اما بزودی با قیام ها، خیزش ها و شورش های توده های زحمتکش افغانستان روبرو شدند و انقلابیون پاکباز و توده های مبارز کشور خواب خوش این جرثومه های خاین را حرام ساختند.

ازسوی دیگر جنایتکاران جهادی این فاشیست های هار مذهبی، که در پاکستان و ایران تعبیه شده و در کمین نشسته بودند، جنبش رهایی بخش خلق ما، این جنگ انقلابی ملی را، به یغما بردند و آنرا به جنگی در دست امپریالیست های غربی و دولت های مرتجع منطقه تبدیل کردند. جنگ عادلانه را که خلق ما در تقابل جنگ غیر عادلانه به راه انداخته بود تا با فورمول به گفته مانوتسه دون «بوسیله جنگ با جنگ مقابله کردن» با آن مقابله کند نه تنها سقط گردید، بلکه با به کجراه بردنش راه برای جنگ های خابنه جهادی ها، طالبان انتحاری و اشغال کشور بوسیله امپریالیست های غربی فراهم شد. هشت ثور، این روز سیطره فاشیست های مذهبی و جهادیان وطنفروش، اگر از یکطرف وحشت و بربریت و شناعت تنظیم ها و جهادی ها را به خلق افغانستان بیش از پیش آفتابی ساخت، از طرف دیگر چهره کریه «پرچی ها و خلقی ها» را که چون توله سگان پشت این ابلیس ها می دویند و مشوره می دادند که چگونه و کجا را غارت کنند، به مردم افغانستان بیش از پیش رسوا ساخت.

مولود وحشتناک دیگر هفت ثور و هشت ثور، مضحکه خونینی به نام تحریک طالبان بود که پس از قریب نیم دهه جنایت و بربریت، راه را برای اشغال وطن به دست امپریالیستان خونخوار باز کرد؛ امپریالیستانی که جنایت و جهالت طالبان دست پرورده شان را تمسکی برای جنایات خود قرار داده اند. مجموعه از وطنفروشان «خلق» - پرچی» با جهادی های متجاوز بر مال و ناموس توده ها، شماری از طالبان فاشیست، توابان چپ نما و تکنوکراتان مزدور با اشغال کشور ما در

هفتم اکتوبر ۲۰۰۱ م، همه، در خدمت اشغالگران و امپریالیست ها قرار گرفتند. تعدادی وزیر و والی و مشاور و عضو پارلمان و تعدادی هم به حیث نوکران «جامعه مدنی» و ان جی اوها اشغال را تبرئه و به سود «منافع ملی» خواندند و به این شکل در تاریخ افغانستان، بدترین جنایتکاران (خلق - پرچمی، جهادی، طالبی، تکنوکرات های مزدور، چپ نما های تسلیم طلب و اشغالگران ۴۹ کشور) بر گرده های مردم ما سوار شدند و خنجر خونین اشغال را در قلب مردم ما فرو کردند که این جنایت و تعدی و ستم تا اکنون بی وقفه ادامه دارد.

این در نهاد عناصر طبقات حاکمه مرتجع کشور ماست که فداکاری ها و جان نثاری های زحمتکشان را دو دسته از باداری به بادار دیگر تقدیم کنند. پس بر نیروهای انقلابی کشور است که مبارزه بر ضد امپریالیسم و ارتجاع را در سرلوحه کارشان قرار بدهند. مبارزات مردمی برای آزادی ملی و استقلال کشور را با مبارزه طبقاتی برای رهایی خلق های زحمتکش و دموکراتیزه کردن جنبش و جامعه گره زنند و نگذارند خلق های کشور ما بارها و بارها از یک سوراخ گزیده شوند.

بر نیروهای انقلابی، دموکراتیک و ملی است که در پیشاپیش خلق خود، خیزش ها، قیام ها، شورش ها و اعتراضات بر حق مردم ما را بر ضد اشغالگران امریکایی و متحدان ناتویی آن ایجاد، سازماندهی و رهبری کنند و آنرا با طرد و محکوم کردن جنایتکاران خلقی - پرچمی، جهادی و طالبی و تسلیم طلبان انجی اوباز و سایر عمال پوشالی امپریالیسم، گره بزنند و با راه اندازی جنبش رهایی بخش خلق و به پیروزی رساندن آن، تمام جنایتکاران را در رستاخیز استقلال و آزادی ملی در دادگاه خلق محاکمه کنند.

مجموعه این وظایف را با ایجاد ستاد فرماندهی منضبط تحت رهبری اندیشه های دورانساز طبقه کارگر میتوان به سرانجام رساند. پس همه نیروهای انقلابی چون تنی واحد به سوی ایجاد این ستاد رزمنده!

مرگ بر امپریالیسم و ارتجاع!

مرگ بر ارتجاع جنایتکار هفت و هشت ثوری!

دست تجاوزگران از کشور ما کوتاه!

سازمان انقلابی افغانستان

سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما- ادامه دهندگان)

هفتم ثور ۱۳۹۲ شمسی

بیست و هفتم اپریل ۲۰۱۳ م